పులి చర్మం కప్పుకున్న గాడిద కథ

ఇందులో పులి నిజమైన నిపుణుడు.

పులి చర్మం నిపుణుడన్న పేరు. గాడిద నిపుణుడిగా చలామణి అయ్యే పెద్ద మనిషి కాని నిపుణుడు కాడీ పెద్దమనిషి!

రామ్‌సింగ్ స్వంత డబ్బులు పెట్టుకుని *1950* చుట్టుపట్ల అమెరికా వెళ్ళొచ్చిన బాపతు. అక్కడనుంచి బొటాబొటి మార్కులతో మాస్టర్స్ డిగ్రీ తెచ్చుకున్నాడు. డిగ్రీ మాత్రమే తెచ్చుకునుంటే మనం ఈ కథ చెపుకోవాల్సిన అవసరం ఉండకపోను. అమెరికాలో రామ్‌సింగ్ చదువుకునే రోజుల్లో ఒక పెద్ద భారతీయ వ్యాపారి కూతురు, సాధారణపు అందకత్తె, హాలివుడ్ చూద్దామని అమెరికా వెళ్ళింది. ఆమెకున్న ఆస్తిపాస్తులు అంచనా కట్టి, 'నీ మొహం గ్రేస్ కెల్లీ మొహంలా ఉంది. నీ ఫిగర్ అనితా ఎక్‌బర్గ్ ఫిగర్‌లా ఉంది' అని పొగిడి ఆమెను ప్రేమ అనే ఉచ్చులో బంధించి, ఇండియా వెళ్ళాక పరిస్థితులెల్లా ఉంటాయో అని పెళ్ళి కూడా చేసుకుని అమెరికా నుంచి, డిగ్రీతోపాటు పెళ్ళాన్ని కూడా తీసుకుని, ఇండియాకి తిరిగి వచ్చాడు. తన కూతుర్ని బుట్టలో పెట్టగలిగిన రామ్‌సింగ్ చాలా తెలివైనవాడయుండాలని, ఆ వ్యాపారి నమ్మాడు. పైగా తన అల్లుడు చిన్న ఉద్యోగం చెయ్యటం తన పలుకుడికే అవమానం. అందుకని పెద్ద వ్యాపారి పెద్ద వాళ్ళతో మాట్లాడి రామ్‌సింగ్‌కి భూసంపద శాఖలో పెద్ద ఉద్యోగం వేయించాడు. దాని వల్లే దేశానికి ప్రమాదం కలిగింది. కేవలం వ్యక్తిగతమైన, పెళ్ళి అనే చిన్న సంఘటనల మీద, ఒకోసారి దేశానికి చాలా అరిష్టం సంభవిస్తూ వుంటుంది.

రామ్‌సింగ్‌కి చిన్నప్పటినుంచి డిబేట్లలో మాట్లాడే అలవాటుంది. అందుచేత భూసంపద- దాన్ని పోల్చుకోటం - లెక్క కట్టటం - వెలికి తియ్యటం అన్న అంశాల గురించి, అమెరికాలో కొందరు పెద్దలిచ్చిన ఉపన్యాసాలనుంచి, యథాతథంగా గ్రహించి ఎడిట్ చేసి రోటరీ క్లబ్బుల్లో, ఇన్‌స్టిట్యూషన్ ఆఫ్ ఇంజినీర్స్‌లో, ప్రైమరీ బాలికల పాఠశాలల్లో అవకాశం వచ్చిన చోటల్లా ఉపన్యాసాలు దంచేసాడు. రామ్‌సింగ్‌కి పిల్ల నిచ్చిన మావకి రామ్‌సింగ్ అంటే ముద్దు. కాకి అల్లుడు కాకికి ముద్దు. అందుకని ఉపన్యాసాలన్నీ ఆ పెద్ద వ్యాపారి వార్తాపత్రికలలో అచ్చయేలా చూసాడు. ఆ తరువాత అవి పుస్తక రూపంలో అచ్చేయించాడు.

పుస్తకాలు నిపుణులు వ్రాస్తేనే రాణిస్తాయి, విలువని పొందుతాయని ప్రపంచం అంతటా అనుకుంటారు. సాధారణంగా అందుకని నిపుణులే పుస్తకాలు వ్రాస్తారు. కొండొకచో పుస్తకము వ్రాసినవాడే నిపుణుడన్న విపరీత సిద్ధాంతం కూడా ప్రచారంలో ఉంటుంది. అల్లా ప్రచారం ఉన్న దేశాల్లో పవిత్ర భారతదేశం ఒకటి. మన దేశంలో పాఠ్యపుస్తకాలు వ్రాయడానికి విషయ విజ్ఞానం తెలియనక్కరలేదు. తీరుబడి, పలుకుబడి ఉన్న పెద్దమనిషి విదేశీ పండితుల పుస్తకాలు నాలుగు ముందేసుకుని, అందులోంచి కాపీ కొడ్తారు. సరిగ్గా కాపీ కొట్టడానికి కూడా కనీసం శక్తి కావాలని పరీక్షల్లో కాపీ కొట్టే విద్యార్థుల దగ్గర నుంచి అవి దిద్దే మేష్టర్ల దాకా అందరికి తెలుసు. అయితే ఆ కనీసపు శక్తి రామ్‌సింగ్ శక్తికి మించింది. అందుకని అతను వ్రాసిన నాలుగు వందల పేజీల గ్రంథరాజంలో పరస్పర విరుద్ధ భావాలని వెల్లడిచేసే భాగాలు కొల్లలుగా ఉన్నాయి. అయితే ఏం? ఆ గ్రంథం స్వదేశీ మూమెంట్ తలపెట్టిన గాంధీజీకి అంకితమిచ్చాడు. ఆయన దేశం స్వశక్తి మీద నిలబడాలనే నినాదంతో తన్ని ఉత్తేజపరిచాడని, ఆ మహనీయుడికి ఇది కేవలం ఒక తులసీదళం అని అందులో వ్రాసాడు. దాన్ని ఓ అమాత్యశేఖరుడు ఆవిష్కరించాడు. ఆయన తను ఆవిష్కరించిన పుస్తకానికి గుర్తింపు రాకపోతే తనకే అవమానం అని గుర్తించి వో ప్రభుత్వ సంస్థ ద్వారా దానికి గోల్డ్ మెడ లిప్పించాడు. ఆ విధంగా రామ్‌సింగ్ భూ సంపద విషయంలో ఖని అని, ఎంత తవ్వినా తరగని విజ్ఞానం అతనికున్నదని కె. రామ్‌సింగ్ అంటే ఖని రామ్‌సింగ్ అని వో పెద్ద మనిషి వో తేనీటి విందులో వో చెణుకు విసిరాడు. దాంతో అదే స్థిరపడి ఊరుకుంది.

రామ్‌సింగ్, తెలివితేటలని రెండు రకాలుగా విభజిస్తాడు, చదువులో తెలివితేటలు, ప్రపంచంలో బతకడానికి కావల్సిన తెలివి తేటలు అంటూ. అతనికి రెండో రకంవి బోల్డున్నాయి. అందుకని మొదటి రకంవి మాత్రమే ఉన్న అసిస్టెంట్లని ఎన్నుకుని వాళ్ళచేత పన్చేయించుకుని తను పేరు తెచ్చుకునేవాడు. దేశంలో భూ సంపదకి సంబంధించిన మంత్రుల్ని, పెద్ద అధికారుల్ని ఏదైనా సదస్యంలో కలుసు కున్నప్పుడు వాళ్ళకి పెద్ద హోటళ్ళలో పెద్ద విందు లిచ్చేవాడు. ఇదంతా తరువాత తను డబ్బు సంపాదించటానికి పెట్టుబడిగా అనుకునేవాడు. పెద్ద వాళ్లందరు రామ్‌సింగ్ డబ్బు మనిషి కాదని అనేవారు. వీళ్ల ద్వారా 1960 చుట్టు పట్లకి భారతదేశం అంతటా తన సంప్రదింపుల సామ్రాజ్యం స్థాపించుకుని డబ్బు రెండు చేతులా సంపాదించటం మొదలు పెట్టాడు.

పెద్దవాళ్లని విందులతో కట్టి పడేసుకుంటే, చిన్నవాళ్లని మరో విధంగా ఆకట్టుకునే వాడు. వాళ్లకి అరచేతిలో స్వర్గం చూపించి పని చేయించుకునేవాడు. వాళ్లలో కొందరు పి.హెచ్.డి.లు ఉన్నవాళ్లున్నారు. వాళ్ళకి వేరే సంస్థల్లో ప్రమోషన్లిప్పిస్తానని వాగ్దానం చేసేవాడు. పి.హెచ్.డి. లేని వాళ్ళకి అమెరికాలో ఫెలోషిప్స్ ఇప్పిస్తానని చెప్పేవాడు. వాళ్ళు తను ఆడుతున్న నాటకం కనిపెట్టేస్తున్నారనుకున్నప్పుడు తన వాగ్దానాలు చెల్లించుకుని, బ్రోతల్ కంపెనీ వారు అమ్మాయిల్ని మార్చినట్టు తన అసిస్టెంట్లని మార్చేవాడు. ఇతని నాటకం కనిపెట్టనంత కాలం

వాగ్దానాలు చెల్లించకుండా, ఆశ పెడుతూ పని చేయించుకునేవాడు. ఎప్పుడైనా తను నూరు రూపాయలు సంపాదించినప్పుడు, కింద ఉద్యోగులకి తన ఖర్చు మీద కాఫీ ఇప్పించేవాడు. రామ్‌సింగ్ దగ్గర పన్చేస్తే చాలు అమెరికాలో ఫెలోషిప్స్ వస్తాయని, ప్రమోషన్స్ వస్తాయని, మొదటి రకం తెలివితేటలు మాత్రమే ఉన్న వర్గాల్లో చాలా ప్రచారం ఉంది. ఆ విధంగా రామ్‌సింగ్ ప్రభ దివ్యంగా వెలిగిపోతోంది.

1965లో విశ్వనాథం, రామ్‌సింగ్ దగ్గర జేరాడు. విశ్వనాథం కోనసీమ నుంచి వెళ్లాడు. అతన్ని రామ్‌సింగ్ తప్పంచనా వేసాడు. సాధారణంగా ప్రపంచంలో తెలివైనవాళ్లు, తెలివైన వాళ్లలాగా తేలిపోతూ ఉంటారు. కేవలం విపరీతంగా తెలివైన వాళ్లు మాత్రమే తమ తెలివిని దాచుకోగలరు. వీళ్లు తాము తెలివి తక్కువవారన్న భ్రాంతి, తెలివైనవాళ్ళకి కలిగిస్తారు. విశ్వనాథం తెలివి తక్కువవాడని, అమాయకుడని రామ్‌సింగ్ అనుకున్నాడు.

అయితే విశ్వనాథం జేరిన కొద్ది రోజుల్లోనే రామ్‌సింగ్‌లోని అసలు సరుకెంతో నకిలీ సరుకెంతో పోల్చుకున్నాడు. రామ్‌సింగ్ అసిస్టెంట్లు వ్రాసే ప్రతి రిపోర్టుని బ్రహ్మాండంగా ఉందని మెచ్చుకుని సంతకం పెట్టాడని పోల్చుకున్నాడు విశ్వానాథం. దానివల్ల రామ్‌సింగ్, అసిస్టెంట్ల ప్రేమాభిమానాలు సంపాదిస్తున్నట్టు పసిగట్టాడు. రామ్‌సింగ్‌కి తప్పొప్పులు తెలియవని, బాగా లేదని అంటే బాగేమిటో చెప్పాల్సి వస్తుంది కనుక అన్నీ బాగున్నాయంటు న్నాడని విశ్వనాథం అర్థంచేసుకున్నాడు. అయితే అసిస్టెంట్లు నిజంగా అద్భుతమైన రిపోర్టులు వ్రాస్తూ ఉండటం చేత రామ్‌సింగ్ బండారం బయటపడలేదని కూడా గుర్తించాడు. అయితే తన దాకా రాకపోవటం చేత ఊరుకున్నాడు.

జోకులు అవతల వినేవాళ్ళ తాహతుని మించి వెయ్యరాదు. వేస్తే అవతలవాళ్లు అర్థం చేసుకోకపోగా అపార్థం చేసుకునే అవకాశం ఉంది. రామ్‌సింగ్ తను చాలా హాస్యప్రియుడినను కుంటాడు. అయితే అతనికి హాస్యాన్ని అర్థం చేసుకోటంలో ఒక తాహతు ఉంది. విశ్వనాథం చేసిన పొరపాటు దాన్నిమించి జోకు వేయటం. ఒకసారి పార్టీలో మనుష్యులందరు హాస్యంగా ఉండటానికి ప్రయత్నిస్తున్న సందర్భంలో దేవుడు కనిపిస్తే ఎవరేమి కోరుకుంటారన్న ప్రసక్తి వచ్చింది. ఆ సందర్భంలో పుసుక్కున విశ్వనాథం మర్చిపోయి 'నన్ను ప్రధాన మంత్రిణికి కొడుకుగా పుట్టించమని కోరుకుంటాను' అని అన్నాడు. రామ్‌సింగ్‌కి అది అర్థం కాలేదు. విశ్వనాథం, ఎల్లాగో అతని ఉద్దేశంలో తెలివి తక్కువవాడు. ఆ ధైర్యంతో 'చక్కగా ప్రధానమంత్రే అవాలని కోరుకోక, ఆ కోరికేమిటి? మా ఊళ్లో ఒకడు తను పెద్దయ్యాక పోలీసు ఉద్యోగం చేస్తానంటుండేవాడు. ఎందుకంటే వాడికి తెలిసిన పెద్ద ఉద్యోగం అదే...' అంటూ నవ్వేసాడు.

విశ్వనాథం నిజానికి ప్రధానమంత్రిణి కుండే బాధ్యతలు ఏమీ లేకుండా ఆవిడకుండే వీళ్లన్నీ ఉండే ఆవిడ కొడుకుగా పుట్టాలన్నదే తన కోరిక అని తమాషాకి అన్నాడు. నెపోలియన్ కూతుళ్లు నెపోలియన్ కన్నా ఎక్కువ సుఖపడ్డారని అందరూ అనేమాట గుర్తుకువచ్చి అతను ఆ మాట అన్నాడు. దానికి రామ్‌సింగ్, విశ్వనాథాన్ని పోలీసు కంటే పెద్ద ఉద్యోగం చేసిన వాడిని

చూడనివాడితో పోల్చటం విశ్వనాథంకి కోపం వచ్చింది. రామ్‌సింగ్ మీద పగ పట్టాడు.

విశ్వనాథం, రామ్‌సింగ్ తోటి ఉద్యోగుల మీద కాని ఖర్చు పెట్టడని, పెద్ద పెద్ద వాళ్ల మీద మాత్రమే ఖర్చు పెడ్తాడని అంతకు క్రితమే అర్థం చేసుకున్నాడు. అందుకని ముందర మిగిలిన వాళ్లందర్ని పిక్నిక్‌కి బయల్దేర తీసాడు. అందులో ఒకడిని పిలిచి 'మేమందరం ఇక్కడికి నూరు మైళ్ల దూరంలో ఉన్న డామ్ దగ్గరకి పిక్నిక్‌కి వెళ్తున్నాం. మనిషికి ఇన్ని రూపాయలు అవుతుంది. మీరు, మీ భార్యాపిల్లలు రావాలని మా కోరిక' అంటూ రామ్‌సింగ్‌ని కూడా పిలవమని చెప్పాడు. ఆ మనిషి రామ్‌సింగ్‌కి రిపోర్టులు వ్రాయటంలో కుడి భుజం.

కుడి భుజం వెళ్లి రామ్‌సింగ్‌ని అడిగాడు. 'మా కుటుంబం విడిగా వెళ్తే మాకింతకన్న చాలా చవక, కనుక రాను' అన్నాడు రామ్‌సింగ్. 'మరే' అన్నాడు కుడి భుజం.

'నీ మొహం' అన్నాడు విశ్వనాథం.

'ఎందుకు?' అని అడిగాడు కుడి భుజం.

పిక్నిక్‌లు లాభాల కోసం వెళ్తామా! చవకగా వెళ్తామా! అందరితోపాటు వెళ్తాము కాని రామ్‌సింగ్ అసలు వెళ్లకపోతే అంతా చవకేగదా! నువ్వు ఆయన కంత గాడిద చాకిరి చేస్తావు కదా! కనీసం ఆ విశ్వాసంతో అయినా వస్తానన్నాడా? ఏ చీఫ్ ఇంజినీరో పిలిస్తే ఎన్ని రూపాయలైనా వెళ్లడూ! పైగా మరేనంటావ్' అంటూ దులిపి పారేసాడు విశ్వనాథం కుడి భుజాన్ని.

అల్లా అవకాశం వచ్చినప్పుడల్లా చాటు నుంచి విశ్వనాథం రామ్‌సింగ్ అసలు స్వరూపం మిగిలిన కొలీగ్స్‌కి చూపిస్తూ వచ్చాడు. పాపం రామ్‌సింగ్‌కి తన వెనకాతల జరుగుతున్న గూడుపుఠాణి తెలియదు. అందుకని తన అసిస్టెంట్లు అంతా అమాయకులేనని నమ్మటం మానలేదు.

రామ్‌సింగ్ ఆ డిపార్టుమెంటులో విశ్వనాథం జేరినప్పటినుంచి ఎక్కడ ట్యూబ్ వెల్స్ దింపితే నీళ్లు పడతాయో కూడా సలహాలిస్తూ వచ్చాడు. ఆ విషయం తెలిసి ఓ పెద్ద వ్యాపారి రామ్‌సింగ్‌ని సలహా కోరాడు. అతనికి ప్రపంచానికి దూరంగా ఓ విలాస మందిరం ఉంది. దానికి కావలసిన నీరు బళ్ల మీద పది మైళ్ల దూరం నుంచి జేరవేస్తారు. అయితే ఈ వ్యాపారికి కొత్తగా ఏర్పడ్డ ప్రియురాలికి ఈతలు కొట్టడం సరదా? అందుకని ఆ విలాస మందిరానికి అనుబంధంగా వో చిన్న స్విమ్మింగ్‌పూల్ కట్టించుకుందామని ముచ్చటపడ్డాడు. ఆ సందర్భంలోనే ఆ వ్యాపారి రామ్‌సింగ్‌ని సంప్రదించాడు.

రామ్‌సింగ్ విశ్వనాథాన్ని సంప్రదించాడు. విశ్వనాథం ఆ స్థలం అంతా పరీక్షించాడు. ఒక చుక్క నీరు పడే అవకాశం లేదు. అందుకని ఎక్కువ డబ్బు ఆ వ్యాపారి ఖర్చు పెడ్తే నీరు పడుతుందని రిపోర్టు వ్రాసాడు. రామ్‌సింగ్ దాన్ని తన పేరుతో పంపాడు. ఆ వ్యాపారికి నల్ల ధనం చాలా ఉంది. ఖర్చు పెట్టాడు. కాని ఎంత ఖర్చు పెట్టినా నీళ్లు పడలేదు. దాంతో ఆ వ్యాపారి రామ్‌సింగ్ మీద భారీ యెత్తున దుష్ప్రచారం మొదలుపెట్టాడు.

సరిగ్గా అదే సమయంలో విశ్వనాథం పురెక్కించటం వల్ల ఆఖరికి రామ్‌సింగ్ కుడి భుజం కూడా వో మైన్సు విషయంలో తప్పు రిపోర్టు పంపించాడు. పెద్ద వ్యాపారి, పెద్ద ఎత్తున

చేస్తున్న దుష్ప్రచార ఫలితంగా ఆ మైన్సు జనం మరో నిపుణుడి సలహా కూడా కోరారు క్షేమం కోసం. అతను రామ్‌సింగ్ పంపిన రిపోర్టు తప్పుల తడక అని, దాన్ని అమలులో పెట్టి ఉంటే చాలా నష్టం వచ్చేదని అన్నాడు. రామ్‌సింగ్ అసలు రంగు ఆ విధంగా బయట పడింది.

నీతేమిటి? గాడిద ఎట్టి పరిస్థితులలోను అప్రమత్తతో ఉండాలి. అంతేగాని పొరపాటున కూడా నక్క జిత్తులకి లోబడి ఓండ్ర పెట్టరాదు. పెడ్తే రామ్‌సింగ్‌కి పట్టిన గతే పడ్తుంది. లేకపోతే మరో నీతి, ఆఫీసర్లు అసిస్టెంట్లని బాధ పెట్టరాదని. రామ్‌సింగ్‌లాంటి వారిని పెద్దలుగా వెయ్యరాదన్న నీతి ఈ కధలో ఉందా? ఇది పాఠకులు తేల్చాల్సిన ప్రశ్న.

-ఆంధ్ర సచిత్ర వారపత్రిక, 73

★